АРХІТЕКТУРА І БУДІВНИЦТВО

Виходить з 1962 р.
№ 14–15 (1325–1326)
Листопад 2007 рік

17 листопада – Міжнародний день студента!

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ ОЧИМА МОЛОДІ

Nota bene

Стверджують, що світом керують ідеї. Незалежно від вектора спрямованості, сконцентрована у словах думка здатна підкорити мільйони душ. Люди свято вірять у цю правду, свідомі дій, яких вимагає дана позиція. Певною мірою людина узалежнюється. Віддає своє життя беззастережно і до кінця, в ім'я святого ідеалу. На жаль, не все те золото, що блищить. Ідеями маніпулюють, перетворюючи людину на слухняного виконавця. Ахіллесовою п'ятою стає найбільший дар – розум і свідомість. Внутрішній голос здатен підказати, що щось не те, чогось бракує, чогось не врахували. І це має бути твоя життєва позиція і наскрізна ідея. Студентська газета "Архітектура і будівництво" вирішила провести опитування з метою довідатися про розуміння життєвої позиції, яка присутня в головах молодої генерації нашого університету.

Микола Стрільчук,
студент III курсу КНУБА:
"Національна ідея – в єдності"

Національна ідея полягає в єдності народу, щоб громадяни були одержимі єдиним прагненням до чогось. Наприклад, якщо це вступ в Євросоюз, то щоб усі разом хотіли туди вступати. Також має бути вироблена спільна національна свідомість, щоб люди гордилися тим, що ми українці і кращої нації немає! Цієї любові можна повчитися у німців чи поляків.

Світлана Горак,
студентка V курсу університету:
"Єдиної об'єднувальної ідеї в Україні нема"

Єдиної національної ідеї у нас, наймовірніше, нема. Ми підпадаємо під вплив чи то Росії, чи США. Відсутня спільна думка в народу, а у представників влади – поготів. Нам треба більше дбати про кожну людину, підтримувати її, консолідувати всіх, не ділити. Україна має бути єдина. Тому національна ідея мусить бути об'єднувальна. Влада нездатна бути її генератором, це повинна зробити молодь, яка зацікавлена у кращому майбутньому.

Андрій Тузюк,
студент I курсу КНУБА:
"Основа нашої нації"

Національна ідея, національне питання дуже важливі для українців. Це основа української нації. Її треба кристалізувати і впроваджувати у всі сфери нашого життя. Позаяк я студент, то вважаю своїм завданням зробити свій внесок у розвиток держави – передусім тим, що тепер навчаюся, далі буду розбудовувати свою державу для прийдешніх поколінь.

Галина Добреєва,
студентка III курсу КНУБА:
"Спрямована у майбутнє"

Національна ідея має бути спрямована в майбутнє, маючи на меті творення умов для того, щоб громадяни України, зокрема молодь, не покидали її меж. Треба створити умови, щоб молодь працювала за освітою у своїй державі. І ще. Треба, щоб навколо української національної ідеї об'єднувалися інші нації, які нині є просто народом України і живуть на її території.

Опитувала і міркувала **Марія Мисюк,**
студентка IV курсу КНУБА

По темі КОМЕНТАР ПОЛІТОЛОГА

Старший викладач кафедри політичних наук П.П.Оксюковський:

– Порушувана на шпальтах нашої газети проблема про розуміння життєвої позиції молоддю нашого закладу є надзвичайно цікавою, досить актуальною і настільки ж глибокою. Як писав свого часу наш видатний попередник, націонал-патріот, державний і політичний діяч та письменник-публіцист Володимир Винниченко, національна ідея – ідея незалежності і соборності України – проходить яскравою ниткою крізь товщу віків нашої великостражданої історії. І наразі вона є провідною ідеєю та основним сенсом буття українського народу. А тому є надто похвально, що у сучасного покоління нашої молоді, зважте, після стількох років ідеологічного, політичного та духовного лихоліття ця свята ідея стала закарбованою уже десь на генному рівні.

Проте, особливість ідей у тому, що вони, йдучи в ногу з суспільною трансформацією, мають схильність до власного саморозвитку. І, на нашу думку, правий той, хто на сьогодні головними складовими Української Національної Ідеї вважає такі:

– любов до своєї землі, народу, гордість за те, що ти Громадянин України;
– любов до рідної української мови. Нації немає без мови;
– Унітарність (єдність) держави;
– сучасна історія повинна правдиво відображати минуле українського суспільства.
– Віра у те, що, попри всі негаразди, українці розбудують свою незалежну, міцну державу й житимуть у своєму українському домі вільно і заможно.

СТУДЕНТИ ДЯКУЮТЬ ЗА СПОНСОРСЬКУ ДОПОМОГУ

Голові Солом'янської у м.Києві держадміністрації Івану Петровичу Сидорову. Це завдяки його спонсорській допомозі актив громадської організації університету "Просвіта" проводить в останні роки виховну і патріотичну роботу з молоддю нашого закладу.
На знак подяки напередодні свята Покрова святої Богородиці та Дня козацтва 14 жовтня І.П Сидорову було вручено пам'ятну роботу студентів-архітекторів "Свята Богородиця – покровителька храмів Києва", виконану на шовку. Голова Солом'янської у м. Києві держадміністрації подякував молоді КНУБА та пообіцяв подарувати художній твір своїй матері на день 92-ліття з дня народження.

Останнім часом студенти і викладачі мають можливість ближче знайомитись зі спадщиною наших предків і історичними місцями української держави. Лише в 2007 році були здійснені такі змістовні й цікаві подорожі у глибину століть. Серед них: мандрівки у села Миронівку, Керелівку, місто Канів. Село Шевченкове (колись Керелівка) – це батьківщина Великого Кобзаря, де він народився та провів дитячі роки. Будинок, у якому мешкав Поет, відбудований заново і стоїть поряд з музеєм Т.Шевченка. На території, відведеній музею – могила матері Шевченка та пам'ятник поету в юнацьких літах. У м. Канів екскурсанти відвідали Чернечу гору, де вшанували пам'ять Великого Кобзаря і звідки чути, "як реве ревучий".

Незвичайно цікавими були поїздки по гетьманських столицях: Батурин, Глухів, Путивль, Новгород-Сіверський. Так, у м. Батурин багато пам'яток минулого. Це і будинок Кочубея, і палац Розумовського, Батуринський монастир, Миколаївський собор, залишки фортеці над р.Сеймом, церква Воскресіння, пам'ятний знак на місці резиденції гетьмана Мазепи на хуторі Гончарівка... Глухів – ще одна гетьманська столиця. У краєзнавчому музеї міста розповідається про історію цієї землі.

Вражаючим було відвідування Чернігова з його святими храмами як Спасо-Преображенський собор, Іллінська церква, Борисоглібський собор, Успенський собор Єлецького монастиря, П'ятницька церква... По дорозі екскурсанти заїхали й у м. Крути, де вразив їх пам'ятник загиблим студентам.

Отже, дякуючи спонсорам, мандрівникам дали змогу відчули радість життя, миті задоволення, щастя, дружби, простоти людського буття й отримати вражаючу інформацію про велич української держави.

В.Дзюбенко, ст. викладач кафедри охорони праці і навколишнього середовища

Актуально ВІДКРИТО ЛАБОРАТОРІЮ СУХИХ СУМІШЕЙ

Під час відкриття лабораторії сухих сумішей: міністр регіонального розвитку і будівництва України В.Яцуба, голова Солом'янської у м. Києві райдержадміністрації І.Сидоров, генеральний директор ТОВ "Кнауф Гіпс Київ" О.Гавриш та завідувач кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві КНУБА П.Захарченко

25 вересня в нашому університеті на будівельно-технологічному факультеті було відкрито навчальну лабораторію систем сухого будівництва. У відкритті взяли участь міністр В. Яцуба, голова Солом'янської у м. Києві райдержадміністрації І.П.Сидоров, генеральний директор ТОВ "Кнауф Гіпс Київ" О.М.Гавриш та завідувач кафедри товарознавства та комерційної діяльності в будівництві П.В.Захарченко. Лабораторію відкрито за сприянням ректора нашого закладу А.М.Тугая та першого проректора В.А.Баженова.

Трохи історії. На будівельно-технологічному факультеті КНУБА за сприянням фірми "Кнауф Гіпс Київ" вже другий рік студенти вивчають дисципліну "Системи сухого будівництва". Запровадженно ефективні методики, що сприяють поглибленому практичному засвоєнню дисциплін сухого будівництва.

– Актуальність поєднання навчальних програм з набуттям студентами практичних навичок важко переоцінити, – підкреслив під час відкриття лабораторії міністр Мінрегіонбуду України В. Яцуба. Сучасні комплектні матеріали і вироби нині широко впроваджуються в будівництві, тому й потребують ґрунтовної підготовки фахівців...

Під час презентації лабораторії наголошувалося, що студенти поглиблено вивчатимуть можливості нових матеріалів, передусім гіпсокартонних виробів та сухих сумішей як комплектних систем, за допомогою яких і проводиться значна частина будівельних робіт, а саме, оздоблення стін, стелі, покриття підлоги, створення найрізноманітніших елементів декору тощо.

Студенти інших спеціальностей нашого університету вивчатимуть новий курс на факультативних заняттях. В лабораторії також організовуватимуться навчальні семінари та майстри-класи для керівників та фахівців будівельної галузі, – розповів на презентації навчальної лабораторії завідувач кафедри товарознавства та комерційної діяльності, керівник лабораторії Петро Володимирович Захарченко. До навчання студентів нового курсу залучатимуться фахівці провідних фірм, які займаються виробництвом систем сухого будівництва. Так, курс лекцій читатимуть генеральний директор ТОВ "Кнауф Гіпс Київ" О.М.Гавриш та генеральний директор ТОВ "Кнауф Маркетинг" О. Старченко та ін.

Г.Дехтяренко,
інженер кафедри ТДК

Книжкові ярмарки А ЩО ВИ ЛЮБИТЕ ЧИТАТИ?

Студкор студентської газети "Архітектура і Будівництво" Наталка Середняк будучи у Львові відвідала традиційний 14-й Форум видавців, що проходив у вересні. Його відвідали майже 600 учасників, понад 190 видавництв, тисячі відвідувачів, понад 90 письменників з України, Східної Європи та Німеччини, майже 300 акредитованих журналістів тощо. Повернувшись до Києва, Наталка вирішила провести опитування в рідній Альма Матер про те, які книжки читають кнубівці. Ось їх відповіді:

Олексій Біленко,
студент 5 курсу КНУБА
"Сучасна українська література не подобається"

Люблю читати Гентера Томпсона або Джека Поланіка. Ще з 10 класу цікавлюся психологією. Психологічна література дуже корисна. Я люблю спілкуватися з багатьма людьми і це допомагає. Української класики не читаю, а сучасна література не подобається. Вважаю, що вони копіюють те, що до них уже було написано на Заході. Остання книжка, яку читав – "Вампір II" Віктора Пелевина. Також читаю періодику.

Людмила Васильченко,
студентка II курсу КНУБА
"Усе, що потрапляє під руки"

Так сказала нам Людмила... Вчуся на комп'ютерщика, тому цікаво читати детективи. Сучасна українська література мене привабливості детективними творами, а класика полюбилася за її романтичність. До душі припали повчальні і з глибоким філософським змістом вірші Григорія Сковороди. Великий вплив на мене мав твір Михайла Булгакова "Майстер і Маргарита". Читала його з великим захопленням і двічі переглядала фільм.

Ірина Ващук, студентка 1 курсу КНУБА
"Класику дуже люблю"

Книга Маргарет Мітчелл "Звіяні вітром" – останнє, що я прочитала. Історія з життя Скарлетт, яку описує письменниця, є дуже цікавою. Гарно показано, що людина дуже часто заспліплена своїм коханням і не помічає, що поруч з нею якраз оте велике і єдине почуття, яке вона може прогавити. Детективи Агати Крісті сподобалися. Цікаво вибудована сюжетна лінія, авторка до кінця тримає в напруженні, а в кінці логічно все пояснює, до найменших дрібниць. З української літератури люблю класику, зокрема твори Лесі Українки. Сучасну літературу назвала б дикою. Вона дозволяє собі багато непристойного, брудного і побутового. А класика написана на високому рівні.

Федір Пасько, студент III курсу КНУБА
"Наукова фантастика – це моє"

Недавно прочитав цікаву книжку Кузьми "Скрябіна" – "Я, побєда і Берлін". Насправді дуже позитивна книжка, підвищує настрій. Рекомендую прочитати всім. Останнім часом читаю наукову фантастику. Подобаються Жуль Верн, Джеймс Кулер. Люблю сучасну літературу, зокрема твори Ірени Карпи та Ірен Роздобудько. З класикою мало знайомий. Вважаю, що книжка має спонукати до чогось доброго, давати поживу для роздумів і творчих пошуків. Також люблю читати газети, журнали, але не бульварні видання.

Опитувала **Н.Середняк,** студкор

Квіти шани ветерану

ВЕЛИКА ПОДЯКА, НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

Такі слова і думки нещодавно були ключовими у всіх співробітників Київського національного університету будівництва і архітектури під час зустрічі з Ніною Георгіївною Русановою – видатним ветераном праці на ниві Вищої освіти, професором кафедри технології будівельних конструкцій і виробів у зв'язку з її виходом на заслужений відпочинок.

Понад півстоліття Ніна Георгіївна бездоганно, творчо працювала в нашому навчальному закладі, пройшла великий шлях від асистента до відомого, незвичайно шанованого будівельниками Києва і всієї України професора.

Це були роки її активної участі в забезпеченні постійного розвитку і вдосконалення навчального процесу на кафедрі технології виробництва бетонних і залізобетонних будівельних конструкцій з самого початку її заснування. Кафедра була створена як профілююча для підготовки спеціалістів нової будівельної спеціальності – інженерів-технологів для підприємств будівельної індустрії.

Професор Русанова внесла дуже вагомий внесок у розробку і підготовку головного профілюючого курсу нової спеціальності "технологія бетонних і залізобетонних конструкцій". Спочатку під керівництвом професора Б.Ф.Стефанова, потім самостійно протягом багатьох років ретельно, з натхненням вона працювала над вдосконаленням структури і змістовної частини цієї дисципліни. Підготовлена велика кількість навчально-методичних посібників для вивчення дисципліни, для виконання курсових проектів і робіт, дипломного проектування...

Практично всі будівельні навчальні заклади України, які мають будівельно-технологічні факультети, користуються методичними розробками професора Н.Г.Русанової. Сама ж професор постійно проводила лекції та консультації на факультеті підвищення кваліфікації викладачів технологічного профілю українських вузів.

Ніна Георгіївна підготувала трьох кандидатів технічних наук, є автором великої кількості науково-методичних праць, серед них два підручника "Технологія бетонних і залізобетонних конструкцій", які використовують в навчанні всі будівельні вищі навчальні заклади України, починаючи з 1982 року. Видано два довідника з технології залізобетонних конструкцій, у співавторстві – 18 нормативних документів – державних норм і стандартів України, в тому числі стандартів вищої освіти.

Протягом багатьох років Ніна Георгіївна була керівником науково-методичної комісії будівельно-технологічного факультету, активно працювала над впровадженням в навчальний процес нових ідей і положень у зв'язку з переходом на нові форми підготовки спеціалістів для будівельної індустрії.

Попри великий об'єм навчально-методичної роботи, професор Русанова брала активну участь в громадському житті університету. Десять років очолювала профспілковий комітет, поєднувала роботу на кафедрі з обов'язками заступника декана підготовчого факультету для іноземних громадян, працювала заступником Голови Ради ветеранів університету.

За сумлінну працю Ніна Георгіївна відзначена урядовими нагородами, зокрема Грамотою Президії Верховної Ради, занесена до Книги Пошани нашого навчального закладу.

Високий професіоналізм, широкий інженерний світогляд і талант Педагога Вищої школи у професора Русанової незвичайно поєднується з неабиякою душевною теплотою й чуйністю у ставленні до студентів і співробітників університету.

І тому в ці дні, дорога Ніно Георгіївно, увесь колектив нашого вищого навчального закладу висловлює Вам велику вдячність і найкращі побажання.

Професор
О. Волянський

Ювілеї

ЖИВЕ З РАДІСТЮ, ПРАЦЮЄ ВІД ДУШІ!

Саме такими словами можна охарактеризувати життя Валентини Миколаївни Мохорт, заступника директора Державного науково-дослідного інституту в'яжучих речовин і матеріалів ім. В.Д.Глуховського нашого університету й нинішньої нашої ювілярки. П'ятнадцять років вона піклується про цей колектив. І на всіх у неї вистачає сил, професійних знань, материнської турботи.

"Чи від безкрайого степу на Миколаївщині, де пройшло дитинство, чи від високого південного неба у неї ота широта душі і кипуча енергія і висока жіноча доля... Щоразу, при зустрічі, вона опромінює оптимізмом, гарячою невтомністю – поруч з такими людьми сам підтягуєшся" – так пише у своєму нарисі про Валентину Миколаївну член спілки журналістів СРСР О.Сущенко. І справді чоловіче око воно найуважніше, оцінити жінку може набагато краще.

М.Мохорт серед колег інституту

Чималих успіхів у житті досягла кандидат технічних наук, провідний хімік В.М.Мохорт. Багато в чому завдячує своєму рідному навчальному закладу – політехнічному інституту, після закінчення якого у 1959 році працювала змінним майстром, потім технологом на виробництві, у 1962-1965 роках навчалась в аспірантурі при Київському політехнічному інституті. Захистивши кандидатську у 1967-му, працювала старшим науковим співробітником інституту склопластики. І так сходинка за сходинкою долала Валентина Миколаївна свої вершини, з яких згодом несоромно оглянутися навколо. З 1976 року В.М.Мохорт впроваджувала наукові розробки, працюючи директором Українського науково-дослідного інституту скляної і фарфоро-фаянсової промисловості. Вона є автором понад 80-ти публікацій у фахових журналах і має 350 авторських свідоцтв на винаходи.

Як у пісні співається, що роки то не важка ноша, а багатство людини. Нині Валентина Миколаївна, працюючи в науково-дослідному інституті в'яжучих речовин і матеріалів КНУБА, як і в молодості зберегла свою кипучу енергію і молодечий порив, бажання створювати щось нове. У міру своїх можливостей дбає про те, щоб матеріально-технічна база інституту та його колектив в кількості близько 40 штатних співробітників був належно забезпечений новим обладнанням та приладами замість фізично зношених, щоб все відповідало сучасним вимогам комп'ютерної та офісної техніки. І разом з цим у Валентини Миколаївни завжди вистачає сил і бажання допомогти співробітникам і аспірантам, якщо вони цього потребують, порадити щось, сказати лагідні слова...

Валентина Миколаївна є господинею чудової родини та матір'ю двох синів Володимира і Миколи, які стали викладачами київських вузів: один викладає в Київському політехнічному, другий в КНУБА, на кафедрі будівельних матеріалів.

З нагоди ювілею хочеться побажати Валентині Миколаївні Мохорт здоров'я, щастя, довголіття, сімейного затишку і подальшої плідної праці для добра України.

Ваші друзі і співробітники
Державного науково-дослідного інституту в'яжучих речовин і матеріалів ім. В.Д.Глуховського КНУБА

ЩИРО ВІТАЄМО!

2007 рік виявився, як ніколи, урожайним на ювілярів у Державному науково-дослідному інституті в'яжучих речовин та матеріалів імені В.Д.Глуховського.

Ми зібрали всіх, хто чесною працею і душевним ставленням до людей здобув шану співробітників, аспірантів і студентів Університету. Багато з них працюють у колективі десятки років. Серед ювілярів голова профбюро, зав. відділом Валентина Федорівна Мельниченко (ювілей 18 квітня), завідуюча відділом Наталія Максимівна Яковець (10 вересня), кандидат технічних наук, старший науковий співробітник Галина Степанівна Ростовська (19 вересня), яка пройшла шлях від інженера і до науковця, і, нарешті, Алла Володимирівна Майстренко, яка відзначатиме свої уродини 17 листопада.

Всі співробітники бажають колегам-ювілярам творчого натхнення, оптимізму, збереження наукових традицій інституту, добра і щастя. І ще: "На дерево дивись, як родить, а на людину – як робить", каже народне прислів'я.

Колектив Державного науково-дослідного інституту в'яжучих речовин та матеріалів імені В.Д.Глуховського

На пагорбах київських...

ОСВІТА 100 РОКІВ ТОМУ

Якщо історія Києва налічує понад 1500 років, то історія Солом'янки та Чоколівки відносно молода. Ми вже торкалися багатьох питань історії району. Сьогодні довідаємося, якою була освіта сто років тому. Що вивчали діти окрім грамоти та необхідних предметів?

Почесний опікун і Церковний староста 1-ї Гімназії М.А.Терещенко (з фотоархіву доц..О.Фролова)

Початкові школи в Україні кінця XIX ст. були у підпорядкуванні різних міністерств, відомств та приватних осіб. На початку 1897 р. в українських губерніях діяло 13424 початкові школи, в яких навчалося 703670 учнів. Більшість із них (понад 8 тисяч) – церковно-приходські. Наприклад, на Солом'янці діяла 1 церковно-приходська школа, а трохи пізніше відкрилася школа на Чоколівці, де працювало 10 вчителів, які навчали 170 дітей.

Попри різну підпорядкованість, зміст освіти в них мало чим різнився і визначався принципами православ'я, самодержавства, становості, класової, національної та статевої нерівності. До цього мережа шкіл була неровзиненою, значна частина дітей не могла навчатися через їх віддаленість.

Існували одно-та двокласні і вищі початкові училища. В одноклассних учні вивчали закон Божий, церковнослов'янську грамоту, російську мову (граматика, письмо, читання), арифметику, співи. На уроках мови учні одержували елементарні відомості з історії, географії та природознавства. У двокласних училищах вивчали географію, креслення, малювання, знайомилися з синтаксисом, мало місце й літературне читання. Естетичне виховання обмежувалося уроками церковних співів.

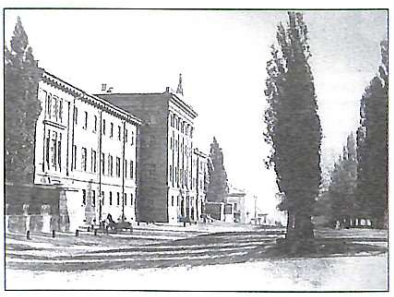

Перша київська гімназія на Бібіковському бульварі. (З фотоархіву доцента О.Фролова)

У парафіяльних школах та церковно-приходських училищах значна увага приділялася позашкільному вихованню. Дівчаток на спеціальних позаурочних годинах навчали в'язанню, вишиванню, веденню домашнього господарства, хлопчиків – столярній справі, іншим "чоловічим" професіям. Перелік обов'язкових позашкільних занять був зазначений у статутах навчальних закладів.

У міських і залізничних школах влаштовувалися екскурсії на природу, до музеїв, на виставки. Так, діти робітників Залізничної колонії були частими гостями на залізниці Київ-Балта, рух якої був відкритий у 1870 році. Коли того ж року було відкрито рух і по Дарницькому залізничному мосту, побудованому за проектом талановитого інженера А.Е.Струве, то майбутні залізничники-діти часто приходили туди на екскурсії.

Краще було поставлено навчання у приватних навчальних закладах, які утримували дітячі української культури та меценати. Тут дбали про розвиток мислення у дітей, вчителі прищеплювали народну мораль, викладали дітям рідною мовою тощо. Для поширення початкової освіти серед незаможних верств населення ліберальні педагоги і діячі створили Київське товариство грамотності. Воно надавало матеріальну підтримку навчальним закладам, сприяло відкриттю недільних шкіл.

Середня школа була в Україні ще недосконалою. У 1914-15 роках діяло 117 чоловічих, 232 жіночі гімназії, 42 реальні та 63 комерційні училища. З повноцінних середніх навчальних закладів у Києві існували дві чоловічі та одна жіноча гімназії й Інститут шляхетних дівчат. До кінця XIX ст. було відкрито три чоловічі гімназії та жіночу св.Ольги по вул. Терещенківській,2. Невдовзі до них додалися ще три чоловічі гімназії: на вул. Великій Дорогожицькій (Мельникова), 50, Тимофіївській (М.Коцюбинського), 12 та по вул. Володимирській, 16.

На тлі державних шкіл вигідно вирізнялися приватні середні навчальні заклади. Так, у Колегії ім.Павла Галагана, яка функціонувала в Києві є 1871-1920 рр., і була розташована по вул.Фундуклеївській, 11 – нині Б.Хмельницького – у навчальному процесі домінували народні духовні традиції. Сучасники прирівнювали цей заклад до Царськосельського ліцею, Оксфордського та Кембриджського коледжів. Колегія виховала справжню плеяду вчених, діячів культури і освіти. У ній викладав представник українського культурного і наукового середовища XIX століття Володимир Боніфатійович Антонович – засновник так званої Київської школи в українській історіографії. Серед його учнів і послідовників були такі видатні історики як М. Грушевський, Д.Багалій, А.Андрієвський, В.Щербина, М.Довнар-Запольський і ін. Довгий час професор Антонович був ідейним лідером Київської Старої громади – напівлегальної організації молодих київських інтелектуалів. Без Громади не обходилось жодне велике починання і у сфері науки, і в мистецтві, в організації музеїв, різних товариств, конференцій та з'їздів.

Сам В.Б.Антонович зовні мав "етнографічний тип українця", як тоді говорили. Його колоритний вигляд був: "непримітний, невисокий на зріст, з невеликими вусами, худорлявий, вбрання притерте на ногах. Завжди поморщені чоботи, на шиї рябенький шарфик, на голові кругленька низенька шапочка. Говорить тихо, усім поступається на пішоході. Одні вважали його за оправника книжок, інші – за столяра, а дехто – за кравця, але за професора не хотів визнавати ніхто, навіть київський митрополит. То ж і не дивно, що життя професора Антоновича таке багате на всякі пригоди та непорозуміння" (М.Кононенко. Спогади. 1998).

Про це говорять і відвідини професора Антоновича письменником В.К.Винниченком.

"Винниченко ще в 1908 чи 1909 році, будучі в Києві, хотів відвідати проф. Антоновича, щоб дістати якісь матеріали з історії України. Він узяв у місті візника і приїхав на ріг Жилянської й Кузнечної вулиць, де жили Антоновичі. Винниченко взяв з собою чималеньку валізу. Побачивши, що за парканом якийсь старичок копає грядку, Винниченко запитав:

Слухайте, скажіть, будь ласка, чи дома професор Антонович?

Старичок відповів: Дома, дома, заходьте.

Винниченко тоді до старичка: Візьміть чемодан.

Старичок бере чемодан і несе до хати за Винниченком. Принісши, поставив. Потім Винниченко вийняв 20 копійок, сунув йому в руку. Старий подякував, сховавши гроші до кишені. Тоді Винниченко просить покликати професора. Професор перед вами, – почув у відповідь і трохи не провалився крізь землю від несподіванки, просячи вибачення. А Антонович, усміхаючись, додав: Але грошей не віддам, бо праця мусить бути оплачена".(Із спогадів сусідки, артистки М.Малиш-Федорець – 1979).

Київ початку XX століття вже неможливо було представити без українських газет, театрів, виставок, шкіл, гімназій, книжок, зібрань й вечорів.

Київ обновився й відродився. Міська інтелігенція з гордістю дивилася як Київ зростав на їхніх очах. Він вже мав розгалужену систему початкової, середньої та вищої освіти, розвивалися й мистецькі навчальні установи, зокрема Київське музичне, художнє училища, Музично-драматична школа ім.М.Лисенка, Київська малювальна школа М.І.Мурашка та ін.

І.Геращенкова

У СТУДЕНТІВ Є ДВА СВЯТА НА РІК:

ДЕНЬ СТУДЕНТА І – КОЖЕН ДЕНЬ

Без сумніву, студентство – краща частина людства й його світле майбутнє. Донедавна в Україні серед численних свят і професійних днів Дня студента не було. Певна річ, студеї – народ кмітливий і завжди знайде привід для святкування. Чи то День святого Валентина, чи День знань, чи Першотравень, чи будь-яке інше свято легко адаптується у студентському середовищі! Але все-таки студентському люду бракувало власного свята, офіційної, так би мовити, декларації про те, що один із 365 днів у році цілковито присвячений їм, студентам.

І ось 1999 року в українському календарі такий день офіційно з'явився. Президент України видав указ, згідно з яким 17 листопада в Україні відзначається Міжнародний день студента.

Чому саме 17 листопада? Цю дату було оголошено Міжнародним днем студента ще в 1941 році на студентських зустрічах, що проходили в Лондоні, у пам'ять про антифашистські виступи празьких студентів у листопаді 1939 року. У жовтні-листопаді 1939 року празькі студенти виступили проти фашистського терору, що стало поштовхом до розвитку студентського руху. Під час однієї із сутичок було вбито студента-медика, що ніс білий щит із написом: "Іду на бій за справедливість у світі". В день похорону цього студента, 15 листопада, тисячі студентів вийшли на вулиці. Саме на згадку про трагічні події у Празі Всесвітня рада студентів у Лондоні і прийняла рішення відзначати 17 листопада як Міжнародний день студента. Історія цього свята зайвий раз засвідчує, що студенти не лише здатні веселитися і радіти життю, а й боротися за високі ідеали і жертвувати задля них своїм життям.

Згадую свої студентські роки: просто райське життя, ніяких тобі сімейних проблем і серйозних обов'язків (крім "учитись, учитись і ще раз учитись"). Лекції іноді перетворювалися на кумедні діалоги між викладачем і студентами. Викладачі, звичайно, "все мотали на вус" і на іспитах влаштовували студентам "шоу" – тут уже було не до веселощів. Після "відсиджування" на лекціях студенти бігали до бібліотеки, де було ще веселіше. Юрба схилялася над єдиним екземпляром якого-небудь видання, і всі серйозні думки, прочитані вголос, перетворювалися в жарт. Збоку могло видатися, що зрозуміти і запам'ятати в такому веселому гаморі нічого неможливо, але ні – розумненькі голови усе схоплюють швиденько...

А поза навчальними аудиторіями та бібліотекою у міжсесійний період стільки всього цікавого – й усе для тебе... І, головне, перефразовуючи класика, прожити студентські роки треба так, щоб діти та внуки – студенти, гортаючи ваші студентські альбоми чи слухаючи ваші розповіді, заздрісно зітхали: "Ну й цікаве студентське життя у вас було!" А розглядаючи ваші дипломи, брали своїх предків собі за приклад.

А поки що – неповторного святкування вам Дня студента-2007!

І.Геращенкова

ФОТОМИТЬ, ЗУПИНИСЬ!

Три роки минуло як фотокореспондентом студентської газети став Віталій Кукелко, нині студент групи ТВ-52. Як читачі помітили, фотороботи Віталія є дуже оригінальними, він вміє побачити красу навколишнього світу крізь око фотооб'єктива. Багато робіт фотокора В.Кукелка вже були надруковані в газеті "А+Б". На професійне свято "Міжнародний день Свободи преси" він, як найкращий фахівець жанрів: пейзаж, портрет, пам'ятки історії та гумор отримав премію від ректора університету. Сьогодні на свято Дня студента-2007 редакція газети бажає своєму фотокору: продовжувати ловити мить і робити це, як завжди, найкращим чином!

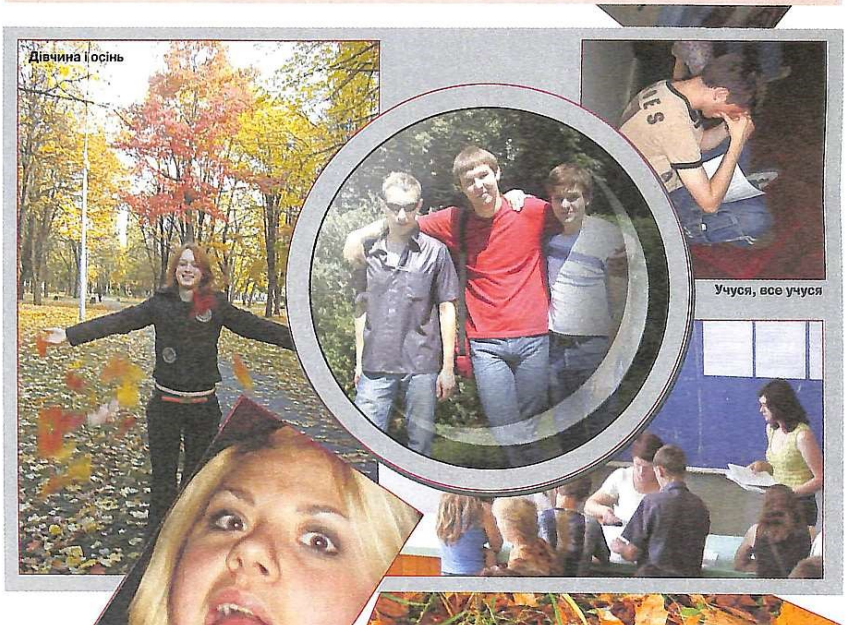

Поради психолога

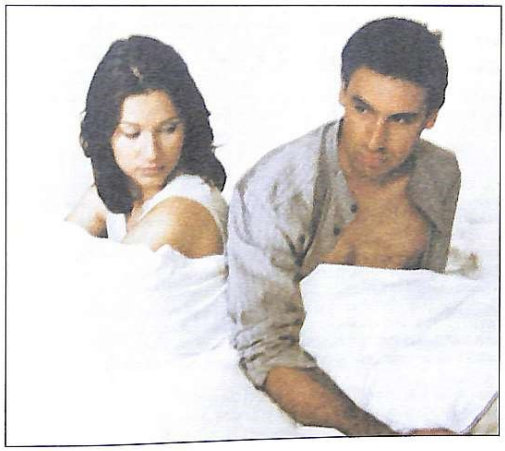

АЛЕ Ж ТАК ПРОСТО СКАЗАТИ «Ні»!

Найтяжче виявити свою наполегливість і рішучість у стосунках з людьми, думка яких тебе цікавить, а доля – хвилює, словом із рідними. Що робити, коли поміж тобою і близькою людиною виникає конфлікт? Коли маєш оптимальний варіант вирішення проблеми, а до твоєї думки не дослухаються? Коли старші диктують свої поради як накази, то що робити тобі, якщо ти маєш власні плани, думку і позицію? Ти шануєш своїх батьків і педагогів, але ти ще й самостійний син, цілеспрямована студентка. Ти найліпший друг, але маєш власне життя. Ти кохаєш, але інакше від свого партнера сприймаєш світ. То як тобі чинити, щоби не образити близьких, але й не прожити чуже життя? Про це бесіда Наталки Баран, студкора газети, з лікарем-психологом Київського медуніверситету Федором Мельничуком.

Інтродукція

"Так глибоко літні аромати ще не проникали в мою душу... Тим паче, що поруч сильне засмагле плече друга. Він тримає мене за руку. Це наше перше побачення. Усе відбувається, як в кіно: гарно та романтично. Але я не знаю, чи хочу бути з ним... я не знаю, чи усе закінчиться добре. Я не знаю, може, він побавиться і кине мене... однак зараз така гарна ніч, такий м'який пісок, така тепла вода... мені з ним добре і я боюсь: якщо не тепер, то ніколи..."

Чому так боляче сваритися із рідними та близькими?

– Стримування власних емоцій, прагнень, відчуттів, а також незнання природних і юридичних прав призводить до розгубленості.

Досить часто ми, помічаючи якісь непорозуміння, суперечності, відчуваємо себе безсилими. Людині важко позбутися цього відчуття. Від того вона робиться злішою, нервовішою, впадає у постійний стрес. І нарешті вихлюпує весь негатив на тих, хто поруч.

Кожна людина має свій відпрацьований (свідомо чи підсвідомо) спосіб вивільнення від нажитої за день суміші "поганого настрою" і втоми, й у кожної людини повинен бути відпрацьований механізм захисту від чорноти, якою щедро ділиться оточення. Дехто обирає відсторонення від чужих проблем, але ж недобре зовсім не перейматися проблемами близьких людей. Дехто обирає примирення або, навпаки, конфлікт. Та це також не вихід, якщо людина хоче зберегти добрі стосунки.

Страх залишитися самотнім, страх помилитися, страх бути непотрібними і т.ін. – це ті почуття, які заважають зробити крок назустріч, зрозуміти і помиритися. "Ти ж мені не відмовиш, – так найчастіше починаються прохання близьких та рідних людей. "Ми ж бо повинні допомагати одне одному" або "Якщо ти мене кохаєш, то зробиш це", – також яскравий приклад маніпулювання (за психологами) і звична повсякденна фраза (за людьми, які не вміють поважати життя іншої особи). І якщо подумати логічно, то нібито воно й правильно. Але чи насправді рідна кров, сильні почуття можуть зобов'язати до виконання чогось, що для вас особисто є неважливим, непотрібним, нецікавим, а подекуди і шкідливим.

Наука

Щоб налагодити стосунки з рідними та близькими, варто набратися рішучості, але не різкості й впертості. Це змусить людину, яка вам небайдужа, звернути увагу на ваші інтереси, запити й очікування.

Спочатку люди будуть шоковані такою зміною у вас. Але потім вони зрозуміють, що перед ними людина, яка має свої плани, час, яким може поділитися, і час на влаштування власних справ. Кожна людина має право використовувати свій власний час так, як вона запланувала.

Не дозволяйте жити за рахунок вашого часу іншим, навіть рідним і дуже близьким людям – вони мають свій час! При цьому важливо навчитися говорити прямо, відверто. Звісно, важко наважитися сказати дорогій людині, що саме вас в ній нервує, і при цьому не образити її.

Не бійтеся пояснити свою позицію, ретельно підбираючи недвозначні слова. Постійно запитуйте, чи вас розуміють так, як ви цього прагнете. Якщо, аргументуючи свою відмову, натикаєтеся на класичне запитання "чому?", часто ефективною відповіддю стане "та ну тебе, і так нічого не втопаєш". Тут же потрібно шукати простіших пояснень, посилаючись на досвід тієї особи, якій ви намагаєтесь довести своє рішення. Також одразу визначтеся, чого хочете самі, бо невизначені ситуації породжують проблеми із трагічним закінченням: "я не це мала на увазі". Якщо знаєте наперед, наприклад, що ваш партнер, чи партнерка схильні вигадувати, то дайте йому, чи їй, зрозуміти (не лише на словах, а й вчинками), що коли ви говорите "ні", то це саме так і є. Ваше "так" також має підтекст усвідомленості і відповідальності за прийняте рішення. "Не знаю" мусить покинути ваш лексикон.

Кілька пікантних нюансів

"Молодій людині часто дуже важко є відмовити собі у процесі пізнання. Тому зараз хочу звернути увагу читача на інтимні стосунки",- продовжує лікар – психолог.

Знаємо, що може вчинити кохання з розумом. Знаємо, які від цього можуть бути наслідки. Але знаємо й, що кохання покликане берегти і відновлювати, а не трощити і знищувати. Тому, коли рве дах і очі вилазять з орбіт, коли хочеться ніжності і ласки... а жага коханця лякає...

Який шлях тоді обрати, залежить від того, як казав Алісі Чеширський кіт, куди ви хочете прийти. Найперше визначіться із власними бажаннями, оскільки про те, чого хочете ви, ніхто не знає достеменно. А будь-який фальш або сумнів викликає у партнера враження, що ви з ним загораєте.

Досить значна група людей розцінює секс як своєрідну плату за те, щоб не залишитися самотнім. Зважаючи на сексуальні стосунки, часто жінка керується одним із древніх уявлень: "Всі так роблять", "Якщо я не погоджусь, то він подумає, що я хвора", "Він мене кине". Але такі переконання хибні і найшвидше призведуть не до взаєморозуміння, а до почуття внутрішньої тривоги, сумнівів та розчарувань. Коли десь у підсвідомості з'являється думка про те, що можливі інтимні стосунки, уже йдучи на зустріч подумайте, як на вас впливають аромати літніх вечорів. А як – повага до себе.

Другий вихід акторів

"... Отак ішли ми пляжем і пісок лоскотав стопи, а ласкавий вітерець гладив по плечах... Прекрасний вечір, чарівна ніч, свіжий ранок. Ми (так почали говорити про себе після цієї ночі) були вдоволені і щасливі. Ми розуміли одне одного і довіряли. А от що передувало цьому.

– Ти мені подобаєшся, я хочу тебе поцілувати...

– Ти мені також подобаєшся, але я не впевнена в тому, що на поцілункові усе закінчиться...

– Не хвилюйся, усе буде добре!

– Ти знаєш, для мене інтимна близькість – дуже серйозний крок, тому отак із першої зустрічі я не готова розпочати такі стосунки. Розкажи ліпше про себе.

– А може?

– Ні, я не хочу!

– Це прекрасно, що ти так вирішила. А я думав, тільки секс зможе тебе втримати біля мене. Ти така гарна, впевнена у собі – просто царівна. Але, повір, якби ти не почала цієї розмови, а мовчки погодилася б.. я б наперед знав, що в такому разі не буду з тобою, а завтра шукатиму іншої розваги. Але життя – то не іграшка. А я уже дорослий. Та й ти також – про це свідчить твоя мудрість".

Бесіду вела **Н.Баран,**
студкор

Універсіада

МОЛОДЬ, ЯКА ОБРАЛА СПОРТ!

Фізична культура і спорт відіграють важливу роль у формуванні, зміцненні та збереженні здоров'я студентства, а також підвищенні працездатності та подовженні активного життя.

Голова спортклубу КНУБА проф. М.О.Діленян приймає парад з нагоди відкриття Універсіади м. Києва (фото автора матеріалу)

Участь студентів-спортсменів у змаганнях різного рівня та з багатьох видів спорту сприяє створенню авторитету нашого університету в Україні та за її межами.

Наприкінці минулого навчального року спортсмени КНУБА взяли участь в Універсіаді м. Києва, яка проводилася серед вузів з різних видів спорту.

Хочеться підкреслити, що традиційно вдало виступила збірна команда з ритмічної гімнастики, яка посіла призове місце. Поздоровляємо дівчат з перемогою! Серед них: М. Галігузова (АБС – 34), Н. Жележкевич (ДАС – 36), О. Яценко (ДАС – 36), Н. Гусєва (АБС – 34), Д. Яворська (АБС – 34), О. Григор'єва (МБ – 216), К.Васильєва (ПНК – 31), Тимофєєва (ВВ – 41), Є. Тесік (ДАС – 36).

Тренером команди переможців є ст. викладач кафедри фізичного виховання і спорту Валентина Іванівна Однокопилова.

Гідно виступила збірна команда з плавання. Вона посіла IV місце, поступившись таким вузам, як національний університет фізичної культури і спорту України, Київський політехнічний та національний університет ім. Т. Шевченка. В особистій першості II місце завоювала студентка нашого навчального закладу – майстер спорту Анна Середа. Вітаємо плавців КНУБА, які взяли активну участь у змаганнях, Р. Новосада (ПЦБ – 45), С. Заяць (АТП – 21), І. Боковню (БМО – 31), В. Забоя (АБС – 51), І. Лугеріна (АБС – 51), О. Колочавіна (ПЦБ – 28), О. Шляхову (ТВ – 51), Н. Бордюжу (ЗІК – 32), М. Брек (ПЦБ – 26).

Тренує збірну команду з плавання старший викладач кафедри фізичного виховання і спорту Сергій Володимирович Пех.

Збірна команда з настільного тенісу, тренером якої є викладач кафедри фізичного виховання і спорту Анатолій Михайлович Головко, посіла III місце. Особливо хочеться відмітити студентів: І. Хмарну (СТФ), Н. Денисенко (буд. фак.), П. Кривінського (буд. фак.), В. Лазарева (ФАІТ).

Подальших спортивних успіхів і натхнення нашим атлетам!

С.Пех, ст. викладач кафедри фізвиховання і спорту

Віяння моди

У МОРОЗИ ЗІГРІЄ ХУТРО

Мода продовжує залишатися демократичною. Головне в сезоні **осінь-зима 2007** – упевненість у собі, відточеність стилю, ключове слово сезону – гідність.

"Фішка" сезону – сукня. Вона буде актуальна і на роботі, й на заняттях, і на вечірці, й на прогулянці. Довжина – міді, рукав – три чверті. Може бути приталена, низ завужений або навпаки – кльош. Акцент на талії можна зробити завдяки поясові. Для дівчат з не надто стрункою талією та широкими плечима більше підійде асиметрична сукня, приховати недоліки фігури допоможуть також занижена талія, прямий рукав та невелика горловина. При широких стегнах краще акцентувати верх – рукав "ліхтариком", низьке декольте, завищена талія. Сукню можна поєднувати з піджаком.

Крім сукні, модні спідниці (з високою талією, може бути плісе, крій по косій тощо), сарафани, штани ("дудочки", укорочені штани, класичні довгі брюки).

Головні убори

Хіт сезону – кепки зі шкіри та вельвету. Кепі може закривати вуха. Не виходять з моди берети (зокрема й об'ємні), в'язані шапочки з трикотажу та хутряні шапки. "Крик" осінньої моди – капелюшки. Високим дівчатам краще носити їх з широкими полями, "дюймовочкам" – навпаки.

Модні кольори

Актуальними кольорами є червоний і золотий, змішування дорогих фактур, блиск. Однак, переважають темні, глибокі кольори. Головним кольором сезону стає сірий усіх відтінків: від мишачого і попелястого до блиску срібла, алюмінію, благородного сіро-перлинного і кольору мокрого асфальту. Чорний і всі відтінки землі, бордо і колір баклажана.

Найактуальніший узор – клітинка, велика й не дуже, а також тигрово-леопардові принти.

Модні тканини

У моді натуральне хутро – можуть бути не лише шуби, а й пальта та куртки і навіть жакети з обробленим хутром коміром, рукавами та подолом. Найактуальніші – шиншилла, каракуль, лисиця. Довгий ворс.

Крім того, модна шкіра – плащі та куртки з високим коміром, об'ємні та облягаючі. А ще пір'я.

Сукні шиють з оксаміту. Модний також трикотаж – тонкий або об'ємний. З нього виготовляють буквально все: плаття, спідниці, кофти, джемпери, куртки. Також шерсть – тепла і м'яка.

Аксесуари

Сумочку вже давно не підбирають під колір та фактуру взуття – вона стала окремим акцентом в образі. В цій "галузі" теж панує демократія. Залишилися актуальними металеві пряжки, накладні кишеньки.

Рукавички – не лише для зими, а для осені. До сукні з рукавами на три чверті можна підібрати елегантні довгі рукавички під колір плаття.

В'язаний шалик вдало доповнить теплу річ (наприклад, виріб із трикотажу) та зігріє у зимові морози.

Матеріал підготувала **Софія Каждан** (III курс КНУБА)

ЯКІ ПРОФЕСІЇ СХИЛЬНІ ДО ДЕПРЕСІЇ

Вивчений взаємозв'язок між професійною діяльністю і ризиком виникнення депресії, і складений рейтинг самих депресивних професій, повідомляє The Washington Post.

Під час дослідження фахівці врахували дані національного опитування (National Survey of Drug Use and Health), в якому взяли участь понад 60 тисяч людей, які працюють, у віці від 18 до 64 років.

Виявилось, що найбільша кількість людей, які страждають депресією, працювали в сфері по догляду за літніми і хворими людьми. Також в цю категорію потрапили і няні, що доглядають за маленькими дітьми. Майже 11% працюючих в цій сфері людей, щорічно страждає від депресії протягом двох і більше тижнів.

На другому місці опинилися працівники громадського харчування – офіціанти, кухарі і бармени, оскільки приблизно 10,3% з них були схильні до зниження настрою, який супроводжувався порушенням сну, втратою апетиту і погіршенням концентрації уваги.

Третє місце зайняли працівники соціальної сфери і охорони здоров'я – близько 9,6% з них страждали від депресії.

Фахівці також встановили, що менше всього до депресій були схильні архітектори, інженери і учені (4,3%). Опитування до того ж показало, що приблизно 7% людей, які працюють, хоч би раз на рік страждали від депресії, що тривала понад два тижні підряд, а от серед безробітних цей показник склав навіть 12,7%.

На закінчення, учені відзначили, що жінки виявилися більш схильними до депресій, ніж чоловіки.

Підготував **С.Тараненко,** студкор

Ваше здоров'я

ДЕВ'ЯТЬ ЗАСОБІВ ПОДОВЖИТИ ЖИТТЯ

"Знаю про те, що хоч людині генетично й "гарантовано" 120 років життя, але насправді наш вік, на жаль, є значно коротшим. Тому хочу, щоб наша А+Б надрукувала дев'ять заповідей Міжнародної групи медиків, психологів та дієтологів, що їх розробили, за якими можна подовжити земне існування", – пише до газети третьокурсниця КНУБА Світлана Крук. – Дякуємо тобі, Світлано, і друкуємо для читачів ці заповіді.

Не об'їдайтесь

Замість звичних 2500-3000 кілокалорій на день задовольняйтесь 1000-1500. Тим самим ви влаштуєте розвантаження своїм клітинам і підтримаєте їх активність. Їжте небагато, але й не занадто мало.

Меню повинно відповідати вікові

Кожний вік потребує різноманітного харчування. У тридцятирічних жінок перші морщинки з'являться пізніше, якщо вони регулярно їстимуть печінку та горіхи. Людям старшим 40 років є кориснішим бета-каротин. Після 50 років кальцій тримає у формі кістки, а магній – серце. Чоловікам, яким за 40, необхідний селен, що міститься у сирі та нирках. Захистити серце і судини людям старшого віку допоможе риба.

Знайдіть пару

Людина виглядає молодшою за свій вік, якщо не рідше двох разів на тиждень займається сексом. Таким чином в організмі виробляється гормон ендорфін, який ще зветься гормоном щастя, що сприяє зміцненню імунної системи і захисту судин від атеросклерозу.

Майте власну точку зору

Людина, яка живе усвідомлено, значно рідше впадає у депресію, ніж та, що лише пасивно пливе за течією.

Рухайтесь

Навіть кілька хвилин, витрачених у день для занять спортом, подовжують життя. У процесі руху звільняються гормони росту, вироблення яких скорочується після тридцяти років.

Спіть у прохолодній кімнаті

Доведено: хто спить при температурі 17-18°С, довше залишається молодим. Причина міститься в тому, що обмін речовин в організмі та виявлення вікових особливостей залежать також від температури навколишнього середовища.

Час від часу балуйте себе

Не треба занадто себе обмежувати. Часом всупереч усяким рекомендаціям відносно здорового способу життя, дозволяйте собі дещо смаченьке і навіть "шкідливеньке" .

Не збирайте негативні емоції

Той, хто постійно дорікає лише самого себе, замість того щоб розповісти, що його засмучує, а часами навіть й посперечатися, обмінятися думками з оточуючими, більше наражається будь-яким захворюванням, в тому числі й злоякісним пухлинам. Згідно результатів міжнародного тестування, 64% людей, які страждають на рак, завжди стримують гнів у собі.

Тренуйте головний мозок

Час від часу розгадуйте кросворди, грайте у колективні ігри, які вимагають вдумливої діяльності, вчить іноземні мови. Рахуйте в голові, а не лише на калькуляторі. Змушуючи працювати головний мозок, ми уповільнюємо процес вікової деградації розумових здібностей, одночасно активізуємо роботу серця, систему кровообігу й обмін речовин.

С.Дончук,
студентка III курсу

Пам'ятатимемо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ...

12 жовтня 2007 р. пішов з життя Володимир Олександрович Пермяков, завідувач кафедри металевих та дерев'яних конструкцій, доктор технічних наук, професор, Лауреат державної премії України в галузі науки і техніки, академік Академії будівництва України.

Прекрасна людина, неординарна творча особистість, талановитий педагог, відомий в Україні і за її межами вчений...

Інтереси його були широкими і багатогранними. Основним напрямком наукової діяльності Володимира Олександровича був розвиток методів оптимального проектування будівельних металевих конструкцій. Він опублікував понад 100 наукових праць, підготував двох докторів наук і понад 10 кандидатів наук. Успішно працював з 5-ма аспірантами.

Професору Пермякову були глибоко притаманні такі риси, як інтелігентність, порядність, загострене почуття чесності, любов до колег і студентів, почуття гумору. Його працездатність захоплювала і він залишиться назавжди прикладом ставлення до обов'язків викладача університету.

Протягом всього життя Володимир Олександрович глибоко опікувався суспільними інтересами, за радянські часи довгі роки був головою партійного бюро будівельного факультету.

Після закінчення аспірантури у 1969 р. все трудове життя професора віддано нашому вищому навчальному закладу. Він пройшов шлях через посади старшого наукового співробітника, старшого викладача, доцента, професора кафедри металевих і дерев'яних конструкцій.

І ще чого не можна не згадати... Небайдужою людиною був Володимир Олександрович і до мистецтва: писав талановиті вірші, співав, був душею команди КВК співробітників будівельного факультету. Дуже любив людей і його любили всі.

В особі професора поєднувалися талант вченого і організатора творчого колективу, душевне тепло і чуйність у ставленні до людей.

Володимир Олександрович Пермяков мав великі творчі плани і з оптимізмом дивився у майбутнє, але невблаганна смерть забрала його.

Багато поколінь студентів КНУБА, викладачі, співробітники, друзі, усі, хто знав Володимира Олександровича, завжди берегтимуть у серці добру пам'ять про нього.

Студенти, колеги, друзі

Пам'ятатимемо

ВДЯЧНА ПАМ'ЯТЬ У СЕРЦЯХ КНУБІВЦІВ

Минуло близько двох місяців як перестало битися чуйне серце чудової людини Галини Миколаївни Чуприни, методиста деканату будівельного факультету. Півстоліття вона контролювала, радила, організовувала багато справ без яких не може існувати робота у вищому навчальному закладі, а саме в деканаті найважчого у КНУБА факультету – будівельного. І раптом ми дізналися, що її вже нема... Ще буквально вчора, говорили співробітники, ми з нею довго розмовляли по справі, у якій краще неї мало хто розбирався, але так як уміла зробити вона... Співробітники нашого закладу також пам'ятають, що деканат будівельного – це єдиний деканат, де будь-яку справу можна було вирішити моментально, зустрівши для себе гідну підтримку в особі Галини Миколаївни.

І це знали всі студенти, тому що таке бажання допомагати, вирішувати найтяжчі, як їм здавалось, справи мало в кого є. Студенти якимось чином розвідували, коли в неї день народження, й несли їй квіти, так хотілося зробити приємне Галині Миколаївні. Так сталося й на день похорону, коли прощатися із нею прийшла також велика кількість студентів. Всі вони згадували про її щирі, підбадьорюючі слова, особливе душевне тепло, яке зігрівало й підтримувало студентів протягом літ навчання в університеті.

Не побачимо ми більше цієї чудової людини. Але що ми можемо тепер зробити для неї – це також гідно працювати на своїй ділянці роботи і бути такими ж щирими й добрими, як була Галина Миколаївна Чуприна. І пам'ятати, пам'ятати... У серцях студентів, викладачів, співробітників вона залишиться назавжди. Таке життя, як прожила Галина Миколаївна, й існує для того, щоб добро, людяність, відповідальність зробили свій новий виток у цьому нескінченому вирі часу.

Наш колектив

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор *Ірина Геращенкова*
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35